

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 238.384 van 1 juni 2017
in de zaak A. 209.635/V-1909.**

In zake : Luc VAN DEN STEEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Kroonlaan 145 A

Tussenkommende partijen:

1. Willy DEHON
 woonplaats kiezend te
 Rue Jules Cousin 16
 7080 La Bouverie
2. Jean-Pierre MOTTIE
 woonplaats kiezend te
 Place de Peintres 9/201
 1348 Louvain-La-Neuve
3. Philippe POTY
4. Jan STAES
5. Fabien OSAER
6. Philippe GRUMIAU
7. Philippe MERJEAU
8. Luc MEUTER
9. Eric ELOIR
10. Philippe VANHORENBEKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent De Wolf
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Guldenvlieslaan 68/9
 bij wie woonplaats wordt gekozen
11. Stefaan COENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Valerie Beckers
 kantoor houdend te 1800 Vilvoorde

Medialaan 28 B

bij wie woonplaats wordt gekozen

12. Philippe FIRLEFYN

13. Erwin RAVEEL

14. Peter CARETTE

15. Guido BINGS

bijgestaan en vertegenwoordigd door

advocaat Vincent De Wolf

kantoor houdend te 1060 Brussel

Guldenvlieslaan 68/9

bij wie woonplaats wordt gekozen

16. Cécile MARGRAFF

woonplaats kiezend te

Rue de Herve 123C bus 32

4651 Battice

17. Patrice GOUVERNEUR

woonplaats kiezend te

chaussée Brunehaut 607

4042 Liers

18. Michel GOFFARD

woonplaats kiezend te

Rue des Jonquilles 4

4100 Seraing

19. Philippe BRYÈRE

woonplaats kiezend bij

advocaat Carine Flamend

Leuvensesteenweg 510 bus 32

1930 Zaventem

20. Alain VALLEE

21. Daniel MEERT

22. Thierry VANDERGooten

23. Alain GERING

woonplaats kiezend bij

advocaat Geoffroy Generet

Keizerlaan 24

1000 Brussel

24. Fabrice LESWAL

woonplaats kiezend te

Poyoux Sarts 8 A

4500 Huy

25. André FOULON

woonplaats kiezend bij

advocaat Benoît Cambier

Winston Churchilllaan 253 bus 40

1180 Brussel

26. Claudia FOHN

woonplaats kiezend te

clos du Vélodrome 7/12

4000 Liège

27. Geert VANDERGUCHT
woonplaats kiezend te
advocaat Carine Flamend
Leuvensesteenweg 510 bus 32
1930 Zaventem

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 juli 2013, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 23 mei 2013 ‘betreffende de bijkomende aanstellingen in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.158 van 23 april 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Philippe Poty, Jan Staes, Fabien Osaer, Philippe Grumiau, Philippe Merjeai, Luc Meuter, Eric Eloir, Philippe Vanhorenbeke, Stefaan Coens, Philippe Firlefyn, Erwin Raveel, Peter Carette, Guido Bings, Patrice Gouverneur, Michel Goffard, Philippe Bryère, Fabrice Leswal, André Foulon en Geert Vandergucht hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en Philippe Poty, Jan Staes, Fabien Osaer, Philippe Grumiau, Philippe Merjeai, Luc Meuter, Eric Eloir, Philippe Vanhorenbeke, Stefaan Coens, Philippe Firlefyn, Erwin Raveel, Peter Carette, Guido Bings, Philippe Bryère, Fabrice Leswal, André Foulon en Geert Vandergucht hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2017.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partij, adviseur Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Daria Singa, die *loco* advocaat Vincent De Wolf verschijnt voor Philippe Poty, Jan Staes, Fabien Osaer, Philippe Grumiau, Philippe Merjeai, Luc Meuter, Eric Eloir, Philippe Vanhorenbeke, Philippe Firlefyn, Erwin Raveel, Peter Carette en Guido Bings, advocaat Pascal Lahousse, die *loco* advocaat Valerie Beckers verschijnt voor Stefaan Coens, advocaat Gauthier Baudts, die *loco* advocaat Carine Flamend verschijnt voor Philippe Bryère en Geert Vandergucht, advocaat Thomas Cambier, die *loco* advocaat Geoffrey Generet verschijnt voor Alain Vallee, Daniel Meert, Thierry Vandergooten en Alain Gering, en advocaat Thomas Cambier, die *loco* advocaat Benoît Cambier verschijnt voor Fabrice Leswal en André Foulon, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Er wordt verwezen naar de feiten uiteenzetting in de arresten nr. 218.061 van 16 februari 2012 (zaak A. 202.442/IX-7476) en nr. 226.226 van 27 januari 2014 (zaak A. 207.083/V-1885).

4. Op 23 mei 2013 neemt de Koning het bestreden besluit.

Dit besluit bepaalt dat de in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) bedoelde actuele personeelsleden, die nog niet zijn aangesteld in de graad van commissaris van politie op 31 december 2011 en geen laatste evaluatie met eindvermelding “onvoldoende” hebben, naar rata van het aantal benoemingen van de in artikel XII.VII.18, § 3, RPPol, bedoelde personeelsleden, van rechtswege in die graad worden aangesteld op 1 april 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang

Standpunt van de partijen

5. Aangaande zijn belang bij de vordering stelt verzoeker in het verzoekschrift dat het bestreden besluit “van invloed is op de datum van [zijn] aanstelling c.q. benoeming in graad van commissaris”. Het bestreden besluit doet in zijn hoofde een rechtstreeks en persoonlijk nadeel ontstaan, waaraan de nietigverklaring van het bestreden besluit een einde kan stellen.

6. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

De verwerende partij stelt vast dat verzoeker letterlijk en integraal de tekst overneemt van zijn eerdere verzoekschrift tot schorsing en

nietigverklaring van het ministerieel besluit van 24 september 2012 ‘houdende de aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie. Proportionaliteit – aanvulling’ (hierna: het ministerieel besluit van 24 september 2012). De verwerende partij wijst erop dat het laatstgenoemde ministerieel besluit en het thans bestreden koninklijk besluit evenwel volledig los van elkaar staan: het ministerieel besluit van 24 september 2012, waarin een lijst werd bekendgemaakt van de personeelsleden die aangesteld werden op datum van 1 april 2008, 1 januari 2009, 1 april 2009, 1 april 2010 en 1 april 2011, betreft de nominatieve aanstellingen van de betrokken personeelsleden op basis van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 ‘tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten’ (hierna: het koninklijk besluit van 3 juni 2007), terwijl het thans bestreden koninklijk besluit een uitbreiding van het aantal aanstellingen betreft zonder evenwel te raken aan de voorrangsregels die hierbij in acht moeten worden genomen. Het bestreden koninklijk besluit verandert met andere woorden niets aan de volgorde van de aanstellingen die wordt bepaald door het koninklijk besluit van 3 juni 2007, maar breidt het aantal aanstellingen uit, zodat van de lijst van de potentiële begunstigden voor een aanstelling tot commissaris derhalve méér personeelsleden zullen kunnen worden aangesteld.

Ook al komt verzoeker in principe, ondanks de uitbreiding van het aantal aanstellingen door het bestreden besluit, nog niet in aanmerking voor een dergelijke aanstelling tot commissaris van politie, ondervindt hij volgens de verwerende partij evenwel geen enkele benadeling door het bestreden besluit, integendeel, deze uitbreiding speelt enkel in zijn voordeel. Indien er personeelsleden die vóór hem op de lijst staan, wegvallen (wegens pensionering, ontslag, overlijden, ...), schuift verzoeker namelijk telkens een plaats op in deze lijst en kan hij desgevallend dankzij het bestreden koninklijk besluit alsnog in aanmerking komen voor een aanstelling. Indien het bestreden koninklijk besluit zou worden vernietigd, dient verzoeker daarentegen zevenenveertig plaatsen op te schuiven om in aanmerking te komen voor een aanstelling.

De verwerende partij is aldus van mening dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging van het bestreden koninklijk besluit, aangezien het geen enkele invloed heeft op een al dan niet eerdere aanstelling van verzoeker in de graad van commissaris van politie en hij er, integendeel, alle belang bij heeft dat het bestreden koninklijk besluit blijft bestaan.

De verwerende partij stelt voorts vast dat in het verzoekschrift in ieder geval niet wordt toegelicht in welke zin verzoeker een nadeel zou ondervinden van het bestreden besluit. Evenmin blijkt uit het verzoekschrift hoe het bestreden besluit invloed heeft op de datum van de eventuele aanstelling van verzoeker in de graad van commissaris.

De verwerende partij werpt ten slotte ook de onontvankelijkheid van de voorliggende procedure op wegens het ontbreken van enig middel dat rechtstreeks gericht is tegen het bestreden besluit. Zij stelt vast dat de middelen uitsluitend gericht zijn tegen het ministerieel besluit van 24 september 2012.

7. In zijn memorie van wederantwoord laat verzoeker de door de verwerende partij opgeworpen exceptie onbeantwoord.

8. In de laatste memorie beperkt verzoeker er zich toe te stellen dat hij volhardt in de aangevoerde middelen en dat hij zich niet kan aansluiten bij het verslag van de auditeur, waarin de exceptie van de verwerende partij wordt bijgevalen.

Beoordeling

9. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad van State alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

10. Het bestreden koninklijk besluit van 23 mei 2013 bepaalt in zijn artikel 1 wat volgt:

“De in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol, bedoelde actuele personeelsleden, die nog niet zijn aangesteld in de graad van commissaris van politie op 31 december 2011 en geen laatste evaluatie met eindvermelding “onvoldoende” hebben, worden, naar rata van het aantal benoemingen van de in artikel XII.VII.18, § 3, RPPol, bedoelde personeelsleden, van rechtswege in die graad aangesteld op 1 april 2012.”

11. Het koninklijk besluit van 17 februari 2013 ‘tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 3, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten’, waarnaar in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit wordt verwezen, bepaalt in zijn artikel 1 wat volgt:

“De personeelsleden bedoeld in artikel XII.VII.18, § 3, RPPol, die geen laatste evaluatie met eindvermelding “onvoldoende” hebben, worden op 1 april 2012 benoemd in de graad van commissaris van politie.”

12. Met het bestreden koninklijk besluit wordt aldus het aantal aanstellingen van personeelsleden die tot het middenkader van de voormalige rijkswacht behoorden en die in aanmerking komen voor de aanvulling, uitgebreid naar rata van het aantal personeelsleden dat op grond van het voormelde koninklijk besluit van 17 februari 2013 in de graad van commissaris van politie wordt benoemd.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat dit betekent dat van de lijst van potentiële begunstigden voor een aanstelling tot commissaris van politie, méér personeelsleden zullen kunnen worden aangesteld,

zonder dat daarbij geraakt wordt aan de voorrangsregeling zoals bepaald in het koninklijk besluit van 3 juni 2007.

Het blijkt niet welk belang verzoeker heeft bij de vernietiging van het koninklijk besluit dat net bijkomende – door hem begeerde – aanstellingen in de graad van commissaris van politie creëert. Verzoeker licht het beweerde belang bij de vordering in zijn procedurestukken ook niet verder toe.

Overigens dient, net als in het auditoraatsverslag, te worden vastgesteld dat een gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit zou meebrengen dat geen enkele belanghebbende bijkomend kan worden aangesteld en aldus ook aan verzoeker geen bijkomende kans geeft op een (al dan niet vervroegde) aanstelling.

Ook na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft verzoeker niet de gelegenheid benut om in zijn laatste memorie alsnog een en ander te verduidelijken.

13. In de voormelde omstandigheden dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet doet blijken van het vereiste belang bij zijn beroep.

De exceptie is gegrond, zodat het beroep moet worden verworpen.

V. Kosten en rechtsplegingvergoeding

14. Er kan niet worden ingegaan op de vraag van enkele tussenkomende partijen om verzoeker te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van de kosten van de tussenkomst.

Ongeacht de uitkomst van een annulatieberoep, moet een vrijwillig tussenkomende partij in principe steeds zelf de kosten dragen van haar tussenkomst, vermits haar tussenkomst de inzet van het geding niet mag wijzigen,

hetgeen meer bepaald ook betekent dat ze de financiële lasten die de procedure voor de verzoekende partij en de verwerende partij meebrengt, niet mag verzwaren. De betrokken tussenkomende partijen verstrekken geen gegevens waarom hiervan afgeweken zou moeten worden.

15. Wat betreft de rechtsplegingsvergoeding, bedoeld in het door de wet van 20 januari 2014 in de gecoördineerde wetten op de Raad van State ingevoegde artikel 30/1, volstaat het vast te stellen dat het onderhavige beroep reeds werd ingesteld op 31 juli 2013, zodat het laatstgenoemde artikel er niet op toepasselijk is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 375 euro.

De eerste zesentwintig tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 3.250 euro, elk voor een zesentwintigste.

De zevenentwintigste tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van haar tussenkomst, begroot op 150 euro.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst van Hans De Wiest, begroot op 125 euro, komen ten laste van Hans De Wiest.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juni 2017,
door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Pascale Vandernacht,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren